

ת"פ 43720/12/18 - מדינת ישראל נגד פווזי אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43720-12-18 מדינת ישראל נ' אבו סנינה

בפני בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פווזי אבו סנינה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אסי בן הרוש

ב"כ הנאשם: עו"ד אברהים עימד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הסעה שלא כדין. ביום 13.12.18 הסיע הנאשם ברכבו את מאג'ד מטיר, תושב שטחים שלא היה בידו היתר כניסה לישראל וכן אדם נוסף שזהותו אינה ידועה, מכיכר דאחיית אל בריד לכיוון ירושלים תמורת 10 ₪.

תושב השטחים ירד מרכבו של הנאשם סמוך לשער שכם, פסע לעיר העתיקה כשהוא אוחז בסכין ושם ניסה לדקור אדם ופצע אותו ברגלו ואף דקר שוטר שנפצע בפניו. לאחר מכן השוטר ירה עליו והרגו.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. בטיעוני המאשימה הודגשו עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, הערכים המוגנים באמצעות העבירה והתוצאה הקשה של הסעתו של השהיה הבלתי חוקי על ידי הנאשם לירושלים, גם אם הנאשם לא צפה אותה בעצמו ולא יכול היה לצפותה.

3. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, וביקש כי אם בית המשפט שוקל לגזור על הנאשם מאסר, כי תיבחן התאמתו לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. בטיעוני הודגשו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, עובדת היותו מפרנס יחיד של משפחתו, והעובדה כי פרנסתו תלויה ברישיון הנהיגה שלו. הוצגו מסמכים רפואיים המלמדים על נכותה של בתו של הנאשם ונטען כי הוא זה שמסיע אותה

לטיפולם רפואיים.

4. הנאשם בדברו האחרון אמר כי כל רצונו היה לסייע לאדם שעמד בגשם וכי לו היה יודע שהדברים יתפתחו כפי שהתפתחו, לא היה מסייע את אותו נוסע.
5. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת מיום 12.1.20 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שנקבעו בחוק הכניסה לישראל הם שמירה על ביטחון המדינה וריבונותה, וזכותה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסתם של מי שעשויים לסכן את ביטחון המדינה או את ביטחון תושביה.
7. הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה מראש וניצל הזדמנות שנקרתה בדרכו, כאשר הבחין באנשים העומדים בתחנת האוטובוס ומחכים להסעה. השניים שילמו לנאשם סכום זעום בן חמישה שקלים לכל נוסע, ולא התרשמתי כי בצע כסף הוא שהניע את הנאשם לבצע את העבירה.
8. הנאשם לא הכניס את תושב השטחים אל שטח ישראל, אלא הסיע אותו מתוך שטח ישראל, סמוך למחסום, אל ירושלים. מובן כי אין מיוחסת לנאשם ידיעה או יכולת לצפות את האפשרות כי מי שהסיע ברכבו היה מפגע, ואולם מקרה זה מלמד אילו השלכות קשות וחמורות עשויות להיות לקלות הדעת שבה נהג הנאשם. יש להניח כי גם אלמלא הסיע הנאשם את המפגע אל תוך ירושלים, היה עולה בידו להגיע למחוז חפצו, ואולם לנאשם הייתה תרומה ממשית לכך, ובהתאם להוראות סעיף 40ט(4) לחוק העונשין, תוצאות המעשים והנזק שגרמו הם נתון שיש לשקול, אף אם נזק זה לא נצפה בפועל או בכח על ידי הנאשם.
9. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשים דומים נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל עפ"ג (י-ם) 50887-09-17 **אסולין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 19.6.18); ע"ע (י-ם) 30243/06 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (פורסם בנבו 19.7.06) והפסיקה הנזכרת שם.
10. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים גם פסילה מלקבל להחזיק רישיון נהיגה.

העונש המתאים לנאשם

עמוד 2

11. מובן כי אין לזקוף לחובת הנאשם את כפירתו במיוחס לו, במיוחד בשעה ששמיעת הראיות עצמה התנהלה בצורה עניינית, ואולם אין הוא זכאי ליהנות מההקלות שלהן זוכים מי שמקבלים אחריות על מעשיהם.

12. לנאשם שהוא בן 59 הרשעה קודמת אחת משנת 2014 בעבירה דומה בגינה נגזרו עליו, בין היתר, גם חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. החזרה על אותה עבירה מלמדת כי להליכים קודמים ולענישה שהוטלה לא הייתה השפעה מרתיעה על הנאשם, והיא מחדת את נחיצותם של שיקולי ההרתעה האישית. עם זאת נתתי דעתי לעובדה כי לנאשם אין הרשעות בתחומים אחרים וכי הוא אדם מבוגר, המנהל אורח חיים מתפקד במישור המשפחתי והתעסוקתי.

13. נתתי דעתי לעובדה כי פרנסתם של הנאשם ומשפחתו תלויה ברישיון הנהיגה שלו, וכי הוא מסיע ברכבו את בתו לטיפולים רפואיים. בנסיבות אלה לשלילת הרישיון תהיה פגיעה בלתי מידתית במשפחתו של הנאשם, ועל כן לא מצאתי לגזור על הנאשם רכיב עונשי של פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה.

14. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מובילות למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם, ואולם ניתן לקבוע כי עונש הולם יהיה צירוף של מאסר בעבודות שירות למלוא התקופה לצד קנס משמעותי ורכיבי ענישה נוספים.

15. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 22.3.20 בשעה 8:00 ביחידת הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 4,000 ש"ח או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 2.3.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. ארבעה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

16. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

17. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' שבט תש"פ, 05 פברואר 2020, בנוכחות הצדדים.